



Tamil Writings of the Christians (Veeramamunivar)

K.Kalish Prabu, Assistant Professor of Tamil,
Caussanel College of Arts and Science, Ramanathapuram.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6213-8054>

DOI: 10.5281/zenodo.6619468

Abstract

It is one of the various movements in the Tamil community and can be traced back to the spread of Christianity and the changes that took place in the Tamil literature. Christian scholars often focused on learning the language spoken in places of immigration in India in addition to their mother tongue. Thus, they learnt the Tamil language and engaged in linguistic research. There have been many who studied on the Tamil works. For example, linguistics such as Caldwell changed the course of Tamil history. Similarly, the contribution made by Christian scholars like Veeramamunivar to the creation of Tamil literature is admirable and admired by Tamils. The grammar patterns that have appeared in Tamil from time to time are centered on a particular need. Veeramamunivar has created this definition to mean the interpretation of the ancient texts. That is why the creation of this book of the Munivar gives the opportunity to assume that it was made with the grammar of Christianity in mind.

Keywords: Christianity, Veeramamunivar, Tamil, Literature, Grammar, Religion.

References

- [1] Su.Innasi. *Square Research*, p.19
- [2] Ibid, p.13
- [3] Rasamaniknar. *Veeramamunivar Thondum Pulaimaium*, p.14
- [4] S.V. Subramanian. *Toonulvilakam*, p.19
- [5] ibid, p.20
- [6] P. Swayambhu. *Sol Elakanam of Veeramamuni*, p.11
- [7] Ibid, p.15
- [8] Ira Ilangumaran. *Ilakana Varalaru*, p.286
- [9] Ibid, p.381
- [10] FXC Nadarasa. *Veeramamunivara Inthilakanam Tonnulvilakm Molmum Uraium* p.02
- [11] P. Suyambu, B.C. p.17
- [12] Rasamanikanar, B.C. p.183

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.



The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.



கிறித்தவர்களின் தமிழ்ப்பணி (வீரமாமுனிவர்)

க.காளிஸ்பிரபு, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, கௌசானல்கலைமற்றும்அறிவியல்கல்லூரி, இராமநாதபுரம்.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6213-8054>

DOI: 10.5281/zenodo.6619468

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு அசைவியக்கங்களில் ஒன்றாகவே வருகையும் அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட கிறித்தவ மதப்பரப்பல், தமிழ் இலக்கியங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஆகியனவற்றைக் கண்ணுற முடிகிறது. கிறித்தவ மறைப்பணியாளர்கள் பெரும்பாலும் தம் தாய்மொழியைத் தவிர இந்தியாவில் குடியேறிய இடங்களில் பேசப்படும் மொழியைக் கற்பதில் கவனம் கொண்டனர். அவ்வாறு தம் வசிப்பிடம் சார்ந்த மொழியைக் கற்ற நிலையில் மொழியாராய்ச்சிகளிலும் ஈடுபடலாயினர். மறைப்பணியாளர்களின் தமிழ்ப் பணிகள் குறித்து ஆய்வுகள் பல உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. கால்டுவெல் போன்று மொழியாராய்ச்சிகளால் தமிழக வரலாற்றின் திசை போக்கு மாற்றம் பெற்றதை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். அதே போல் வீரமாமுனிவர் போன்ற மறைப்பணியாளர்கள் தமிழ் இலக்கிய ஆக்கத்தில் செலுத்திய பங்களிப்பானது தமிழர்களால் வியந்து போற்றாமளவிற்குக் காணப்படுகிறது. தமிழில் காலந்தோறும் தோன்றிய இலக்கணங்கள் குறிப்பிட்ட தேவையை மையமிட்டவை. தமிழ் இலக்கண வரலாற்றில் தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் இலக்கணமும் அவ்விலக்கணத்திற்கான தோற்றப் பின்புலத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. தொன்மையான நூல்களின் விளக்கம் என்று பொருள்படும் வகையில் இவ்விலக்கணத்தை வீரமாமுனிவர் படைத்துள்ளார். இவ்வாறு தமிழின் மரபையும் கிறித்தவ மரபையும் வேறுபடுத்தும் இடத்தில் வேறுபடுத்தியும், இங்கு கடைபிடிக்கும் செயல்களை கிறித்தவம் மறுத்தாலும் அவற்றை ஏற்றும் இலக்கணம் எழுதியிருக்கிறார். எனவேதான் முனிவரின் இந்நூல் ஆக்கமானது கிறித்தவ சமயத்திற்கான இலக்கண நூலாக விளங்க வேண்டும் என்பதை மனதிற்கு கொண்டு செய்யப்பட்டது எனக் கொள்ள வாய்ப்பளிக்கிறது.

திறவுச் சொற்கள்: கிறித்தவம், வீரமாமுனிவர், தமிழ், இலக்கியங்கள், இலக்கணம், சமயம்

தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு அசைவியக்கங்களில் ஒன்றாகவே மறைப்பணியாளர்களின் வருகையும் அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட கிறித்தவ மதப்பரப்பல், தமிழ் இலக்கியங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஆகியனவற்றைக் கண்ணுற முடிகிறது. கிறித்தவ மறைப்பணியாளர்கள் பெரும்பாலும் தம் தாய்மொழியைத் தவிர இந்தியாவில் குடியேறிய இடங்களில் பேசப்படும் மொழியைக் கற்பதில் கவனம் கொண்டனர். அவ்வாறு தம் வசிப்பிடம் சார்ந்த மொழியைக் கற்ற நிலையில் மொழியாராய்ச்சிகளிலும் ஈடுபடலாயினர். மறைப்பணியாளர்களின் தமிழ்ப் பணிகள் குறித்து ஆய்வுகள் பல உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. கால்டுவெல் போன்று மொழியாராய்ச்சிகளால் தமிழக வரலாற்றின் திசை போக்கு மாற்றம் பெற்றதை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். அதே போல் வீரமாமுனிவர் போன்ற மறைப்பணியாளர்கள் தமிழ் இலக்கிய ஆக்கத்தில் செலுத்திய பங்களிப்பானது



மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

தமிழர்களால் வியந்து போற்றுமளவிற்குக் காணப்படுகிறது.தமிழில் காலந்தோறும் தோன்றிய இலக்கணங்கள் குறிப்பிட்ட தேவையை மையமிட்டவை.தமிழ் இலக்கண வரலாற்றில் தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் இலக்கணமும் அவ்விலக்கணத்திற்கான தோற்றப் பின்புலத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. தொன்மையான நூல்களின் விளக்கம் என்று பொருள்படும் வகையில் இவ்விலக்கணத்தை ஆக்கிய வீரமாமுனிவர். இதனை பண்டைய இலக்கணங்களிலிருந்த கருத்துக்கள், கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே இயற்றினார்.

ஜோசப் கொன்சுடான் சியூசு பெஸ்கி, என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட வீரமாமுனிவர் இத்தாலி நாட்டைச் சார்ந்தவர். அங்கு கொண்டால்போ பெஸ்கிக்கும் எலிசபெத் அம்மையாருக்கும் 1680ஆம் ஆண்டு நவம்பர் எட்டாம் நாள் பிறந்தார். இவரது சிறுபிராயம் அவரது பிறந்த ஊரிலே கழிந்தது.பிறந்த ஊரிலேயே கல்வி கற்றார். பல்வேறு மொழிகளை சிறு வயதிலேயே கற்றுக் கொண்டார். கிரேக்கம், எபிரேயம், இலத்தீன், பிரெஞ்சு, போர்த்துக்கீசு போன்ற மொழிகளைக் கற்றுக் கொண்டார். அவரது நோக்கம் இயேசு சமயத் தொண்டராதல் வேண்டும் என்பதாகவே இருந்தது.அந்நோக்கிலேயே பதினெட்டாம் வயதில் துறவு பூண்டார்.இயேசு சபையிலும் சேர்ந்தார்.குருப் பட்டத்தை 1703ஆம் ஆண்டு முடித்தவுடன் பெலோனா நகரிலேயே மூன்றாண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். அக்கல்லூரியின் இயக்குநராகவும் ஒரு வருடம் இருந்தார்.பின்பு 1711ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவிற்கு மறைப்பணிக்காக வந்தார். அவரது விருப்பம் அனைத்தும் இந்தியாவில் இயேசுவின் புகழும் சமயச் சிந்தனையும் பரவ வேண்டும் என்பதாக இருந்தது. சமயத் தலைவர்களிடம் இதைப் பற்றித் தெரிவிக்க அவர்கள் இந்தியாவிற்கு பெஸ்கியை செல்ல சம்மதித்தனர்

மதுரையில் தான் வீரமாமுனிவர் பணி செய்ய ஆரம்பித்தார்.காமநாயக்கன்பட்டியை மறைத் தளமாகக் கொண்டு செயல்பட்டார்.வேறு பல நகரங்களுக்கும் சென்று பணிசெய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.அவருக்கு முறையான தங்குமிட வசதியின்மை காரணமாக தொடக்கத்தில் பல ஊர்களுக்கும் சுற்றித் திரிந்தார் எனக் கூறப்படுகிறது.சுப்பர தீபக் கவிராயரிடம் தமிழ்மொழியைப் பழுதறக் கற்றார் என்று கூறப்படும் செவி வழிச் செய்தியை சூ.இன்னாசி மறுக்கிறார். கவிராயர் பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்களில் தெளிவின்மை காணப்படுவதால் இம்முடிவினை அவர் எட்டுகிறார் எனலாம். “கவிராயர் பற்றியும், அவர்தம் நூல்கள் பற்றியும் தெளிவு பெற இயலா நிலையில் அவர் அடிகளின் ஆசிரியர் என்றும் அடிகளின் சதுரகராதி போன்ற நூல்கட்கு அவரே தோன்றாத் துணையென்றும் பரமார்த்த குருகதை போன்றவற்றைப் படைத்தவரும் அவரேயென்றும் கதை கூறுதல் தவறாகும்”¹ என்கிறார். இது போன்ற பல்வேறு கதைகள் வீரமாமுனிவரைப் பற்றிக் காணப்படுகின்றன. அவருக்கு வீரமாமுனிவர் என்ற பட்டத்தைத் தமிழ்ச்சங்கம் வழங்கியதாகக் கூறுவதும் பிழையாகும் என்கிறார் “பெஸ்கி அடிகளின் சிறப்பக்களைப் பலபட விரித்து உரைக்க முன் வந்த முத்துச்சாமி பிள்ளை, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்களால் வழங்கப்பட்டதென்பது குறித்து யாதொன்றும் கூறினரல்லர். மேலும், தைரியநாதசாமி என வழங்கி வந்ததன் மாற்றுப் பெயரே வீரமாமுனிவரென்பதென்றும் அடிகளின் மாணவர்கள் குரு வணக்கம் பாட முனைந்த பொழுது அடிகளின் அனுமதியோடு மாற்றியமைத்தரென்றும்”² என்று கூறுகின்றார் சூ.இன்னாசி. எனவே தமிழ்ப் பற்றின் காரணமாக பெஸ்கி என்னும் பெயரைத் தமிழில் தைரியநாதர் என்று மாற்றிக் கொண்டார். அதைத்தான் தைரியம் என்பதற்கு வீரம் என்றும் நாதர் என்பதற்கு முனிவர் என்றும் தமிழ்ப்படுத்தி பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்று அறிய முடிகிறது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>



மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

முனிவர் கயத்தாற்றில் பணிபுரியும் போது கபடதாரி ஒருவனால் நாயக்க மன்னரிடம் புகாருரைக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டார். அவரிடம் பெரும் பொன்னும் பொருளும் இருப்பதாகக் கதை கட்டியதால் இது நிகழ்ந்தது. அவருக்கு மரண தண்டனை விதித்தனர் ஆயினும் அப்பகுதி கிறித்தவ மக்களால் காப்பாற்றப்பட்டார். இது 1713ஆம் நிகழ்ந்தது. மழவராயன் மானியம் அளித்து வீரமாமுனிவர் கட்டியெழுப்பிய கோயில் அடைக்கலமாதா என்னும் திருக்கோவிலூர்க் கோயில் ஆகும். அவ்வன்றையை மனதிற் கொண்டு இயற்றிய நூலே திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் ஆகும். அது போல ஏலாக்குறிச்சியில் ஒரு கோயில் எழுப்புவித்தார். அக்கோவிலில் இருந்த மாதாவை தமிழகத்துப் பெண் போல சித்தரித்தார். பெரிய நாயகி என்னும் பெயரிட்டு அழைத்தார். சந்தா சாகிப்பின் நட்பினைப் பெற்று பாரசீக மொழியைக் கற்று அவரிடம் உரையாடி தன் மக்களுக்கு முகம்மதியர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பை வழங்கினார். பல்வேறு பணித்தளங்களில் பணியாற்றி வீரமாமுனிவர் மணப்பாட்டில் 1747ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் நான்காம் நாள் உயிர் நீத்தார்.

தமிழ்க் கற்றுக் கொண்ட வீரமாமுனிவர் பல்வேறு மொழிகளில் புலமை பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார். மூன்றே மாதங்களில் பாரசீக மொழியைக் கற்றுக் கொண்டு சந்தா சாகிப்பின் நட்பினைப் பெற்றவர். தமிழ் மொழியின் மீது பற்று கொண்டமையால் தமிழில் தோன்றிய இலக்கிய வகைமைகள் அனைத்திலும் இலக்கியம் செய்தார். அத்தோடு இலக்கணம், அகராதி போன்றனவும் இயற்றினார். அவருடைய தமிழ்ப் புலமையை:

தமிழில் தேம்பாவணி போன்ற பெருங்காப்பியமும், திருக்கவாலூர்க் கலம்பகம், அன்னை அழுங்கல் அந்தாதி, கித்தேரியம்மாள் அம்மானை, பேதக மறுத்தல், வேதியர் ஒழுக்கம் முதலிய உரைநடை நூல்களையும் வீரமாமுனிவர் இயற்றினார். மேலும் தமிழ் இலக்கணம் பற்றி தொன்னூல் விளக்கம் முதலிய நான்கு இலக்கணங்களையும் சதுரகராதி முதலிய பல அகராதிகளையும் அமைத்திருக்கிறார். மேலும் திருக்குறள் போன்ற நூல்களை இலத்தீனில் மொழி பெயர்த்தார். அன்றியும் தமிழ் நெடுங்கணக்கிலும் சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார். எனவே இவரது தமிழ் அறிவுக்கு வேறு சான்றுகள் தேவையில்லை”3

என்று குறிப்பிடுகிறார் இராசமாணிக்கம். தமிழில் உள்ள இலக்கிய வகைமைகள் அனைத்திலும் இலக்கியமும் இலக்கணமும் செய்திருக்கிறார் என்னும் போது அவரது தமிழ் அறிவு மொழி மீதான அளவிறந்த பற்றினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. அவர் பத்துக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் தேர்ச்சியுடையவர் ஆவார். மறைப்பணியாற்றுவதற்காக வந்தாலும் தமிழின் அனைத்து துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவராக விளங்கினார். மருத்துவத்திலும் அவர் தமிழ் சித்த மருத்துவத்தைப் பின்பற்றி மருத்துவ நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். அவர் இயற்றிய மருத்துவ நூல்கள் இன்னின்ன என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. “பாதர் காஷ்னல் ஜே.ஜே. என்பார் ஆகஸ்ட் 1899 இல் பாளையங்கோட்டையிலிருந்து எழுதிய கடிதத்தில் முனிவர் இரண்டு அல்லது மூன்று மருத்துவ நூல்கள் எழுதியிருப்பதாகவும் அவற்றுள் ஒன்று பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் கூறியுள்ளார். அந்நூல்கள் நீலக்கண்டி, வீரமெழுகு, வைத்திய முறை என்பனவாக இருக்கலாம். பாதர் திவ்யானந்தா இரத்தினச் சுருக்கம், நசகாண்ட வெண்பா 100, மேகனாதி எண்ணெய் என்று மேலும் மூன்று மருத்துவ நூல்களை முனிவருடையதாகக் காட்டுகிறார்”4 என்று ச.வே.சுப்பிரமணியம் குறிப்பிடுகிறார். இவர் எழுதியதாகப் பல்வேறு நூல்கள் பலரால் குறிக்கப்படுகின்றன. உரிய சான்றுகள் இன்மையின் அவற்றை உண்மையெனக் கொள்வதில் இடர்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக முனிவர் தெலுங்கு

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>



மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்எண்:2583-0481

இலக்கணத்தை இலத்தீனில் மொழிபெயர்த்தார் எனக் கூறப்படுவதை மறுக்கிறார் ச.வே.சுப்பிரமணியன். “முனிவர் தெலுங்கு இலக்கணத்தை இலத்தீன் மொழிபெயர்ப்புடன் செய்ததாகவும் கூறுவர்.தமிழ்நாட்டை விட்டு அகன்றதில்லையாதலாலும் தெலுங்கு தெரியாததாலும் இது முனிவரின் நூலன்று என்பார் வின்சன்.முனிவர்க்கு தெலுங்கு தெரியுமாயினும் முனிவர் எழுதியிருப்பாரா என்பதும் சந்தேகமே”⁵ என்கிறார்.வீரமாமுனிவர் கல்வியிற் சிறந்தவர் என்பது உண்மையே.ஆனால் அவரைப் பற்றிய பல்வேறு புனைவுகளும் அவரது ஆற்றலை மிகுவிக்கும் வகையில் கட்டப்பட்டதும் அவை கதைகளாக உலவுவதும் உண்மையே. அவரது பணிகளில் சிறந்ததாகக் கூறப்படுவது தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் ஆகும். சுழித்தல், மெய்யெழுத்துக்களின் மேல் சுழியிடுதல் என, ஓகர குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து வேறுபாட்டைக் கண்டறிய சுழித்துப் புள்ளியிடுதல் போன்றவற்றை நடைமுறைப்படுத்தினார். இதனால் தமிழ் மொழியை எழுதுவதில் உள்ள இடர்பாட்டை நீக்கினார் எனக் கூறப்படுகிறது.

தொன்னூல் விளக்கம்

தமிழில் பல்வேறு இலக்கணங்கள் காலந்தோறும் தோன்றியுள்ளன.அவை பெரும்பாலும் ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியவை. தொல்காப்பியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே பின்னால் தோன்றிய இலக்கணங்கள் அமைந்துள்ளன.நன்னூல், நேமிநாதம் முதலியவை ஈரிலக்கண நூல்களாக உள்ளன. பிற இலக்கண நூல்களான இலக்கண விளக்கம், முத்துவீரியம், சுவாமிநாதம், தொன்னூல் விளக்கம் ஆகியன ஐந்திலக்கண நூல்களாகும். அறுவகை இலக்கணம், ஏழாம் இலக்கணம் என்பனவும் தோற்றம் பெற்றுள்ளன.இதில் தொன்னூல் விளக்கம் வீரமாமுனிவரால் 1730ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது.அவரது இலக்கணப் புலமைக்கு கொடுந்தமிழ் இலக்கணம், செந்தமிழ் இலக்கணம் ஆகியவை சான்றுகளாகும். இதில் செந்தமிழ் இலக்கணமே தொன்னூல் விளக்கமாகும். கொடுந்தமிழ் இலக்கணம் என்ற சொற்றொடர் தமிழ் கொடுமையானது என்ற பொருளைத் தருவதாக இருந்தாலும். அது பேச்சுத் தமிழைக் குறிப்பதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டது.தமிழ்மொழியின் சிறப்பியல்புகளில் இதுவும் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படுகிறது.அதாவது பேச்சுத் தமிழ், எழுத்துத் தமிழிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாக அமைந்திருக்கிறது. வெளிநாட்டவர்கள் குறிப்பாக மறைப்பணியாளர்கள் பேச்சுமொழியைப் புரிந்து கொள்வதில் இடர் ஏற்படுகிறது. அதற்காகவேதான் கொடுந்தமிழ் இலக்கணம் என்ற நூலை இலத்தீன் மொழியில் இயற்றினார் வீரமாமுனிவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். “தமிழர்களிடையே கிறித்தவத்தைப் பரப்புதற்கு விருப்புற்ற மேலை நாடுகளைச் சார்ந்த இயேசு சபை ஊழியர்களுக்கு உதவும் நோக்கில் இந்நூல் எழுதப் பெற்றுள்ளது.இவ்வூழியர்கள் தமிழரின் பேச்சு வழக்கை அறிந்தாலொழிய தமிழர்களை மதமாற்றுதல் எளிதாக நிறைவேறாது. ஆதலால் பேச்சுத் தமிழ் இலக்கணத்தை விவரிக்கின்ற இந்நூலை வீரமாமுனிவர் தம் தாய் மொழியான இத்தாலியில் எழுதாது சபை ஊழியர்கள் யாவரும் அறிந்த கிறித்தவ சமய மொழியான லத்தீனில் வழங்கினார்”⁶ என்று குறிப்பிடுகின்றார் பெ.சுயம்பு. பேச்சு வழக்கென்பது எழுத்து வழக்கிலிருந்து மாறுபட்டது என்பதால் மக்களிடம் பேச்சு வழக்கில் பேசுவதற்காகவே கொடுந்தமிழ் இலக்கணத்தை எழுதினார்.எழுத்து நடைக்கென அவர் இயற்றியதுதான் செந்தமிழ் இலக்கணம் என்பதும் எழுத்துத் தமிழை அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு லத்தீனில் இயற்றப்பட்ட நூலேயாகும். “தெய்வீகப் பாடல்களும் சமயக் கருத்துக்களும் செந்தமிழ் நடையில் எழுதப் பெற்று அவ்வப் போது அந்நூல்கள் சமணம், பௌத்தம், சைவம், வைணவம் போன்ற சமயங்களின் பரவலுக்குத் துணையாக அமைந்தன. சமய வளர்ச்சிக்குப்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>



மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

பெரிதும் துணை நின்ற செந்தமிழில் கிறித்தவக் கருத்துக்களை எழுதினால் அது தம் பணி விரைவில் நிறைவேறத் துணை செய்யும் என உணர்ந்த வீரமாமுனிவர் செந்தமிழ் இலக்கணத்தை எழுதி அதையும் இலத்தீன் அறிந்த பாதிரிமார் பயன்படுத்துமாறு செய்தார்”7 என்கிறார் சுயம்பு. இவ்வாறு இருவிதமான தமிழ் இலக்கணங்களை லத்தீன் மொழியில் இயற்றினார். அது மதப் பரவலுக்குத் துணை செய்யும் என்ற நோக்கிற்காகவே செய்யப்பட்டதாகும். சமயத்தைப் பரப்ப எண்ணுகின்ற சமயப் பணியாளர்கள் யாராயினும் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இனத்தினரின் கலை வடிவங்கள் அனைத்தையும் தம் வயப்படுத்துவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை இதன்வழி அறியலாம். தொன்னூல் விளக்கமானது ஐந்திலக்கணம் என்னும் சிறப்பைப் பெற்றும் அமைந்திருக்கிறது. நூல் என்றாலே இலக்கணம் என்ற பொருளில் புரிந்து கொள்ளப்படுவது இயல்பாகும் “நூல் என்றாலே இலக்கண நூலையே குறித்தல் பழுவழக்கு.”8 என்கிறார் இளங்குமரன். நூல் என்று குறித்தாலே இலக்கணத்தை குறிக்கும் வகையில்தான் தாம் எழுதிய இலக்கண நூலுக்கு தொன்னூல் விளக்கம் என்று பெயரிட்டார் வீரமாமுனிவர் என்பதை “நூல் என்பதே இலக்கணப் பொருட்டாகவும் நன்னூல் எனப் பெயர் கொண்ட அது அதற்கு முன் வந்த நேமிநாதத்தைச் சின்னூல் என்று வழங்கத் தூண்டிற்று. பின்னாக வந்த வீரமாமுனிவரின் இலக்கண நூலைத் தொன்னூல் என்று பெயரிடத் தூண்டிற்று”9 என்கிறார் இளங்குமரன். இலக்கணங்கட்கு உரையாசிரியர்கள் பிறராக இருப்பர் ஆதலால் இலக்கண நூல்கள், பொதுவாக, நன்னூல், நேமிநாதம் என்று அமைவது இயல்பு. இலக்கணத்திற்கு உரையும் வீரமாமுனிவரே எழுதினராகலின் தொன்னூல் விளக்கம் என்று உரையாசிரியராகவும் இருந்தமையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பெயரிட்டனர் எனலாம். இந்நூல் இயற்றுவதற்கான காரணத்தைக் கூறும் போது முன்னூல்களின் தொகை பெரிதாகையால் அவை படிப்போரை அஞ்சச் செய்தன என்றும், எனவே எளிய நடையில் கல்லாதாரும் அறிந்து கொள்ளும் முகத்தான் இயற்றிய இலக்கணமே தொன்னூல் என்றும் பண்டைய இலக்கண நூல்கள் படித்தற்கு கடினமாய் இருந்தமையின் எளிமையாகப் புரிந்து கொள்ளும் நோக்கில் சுருக்கி எழுதப்பட்டதே தொன்னூல் விளக்கமாகும் என்கிறார். இதனை அவர் நூலின் சிறப்புப்பாயிரத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“மெய்க்கடவுளை யெவருமறிந்து வணங்கவு மவனே தந்த வேதநூலெங்கும்வழங்கவு மாசையே மனத்துட்டுண்டி யேவியதாக விதுவேகாரணமெனத்தா னெழுத்துச் -சொற் -பொரு-ளியாப் -பணியென வைந்திலக்கப் பொருள்களைக் கல்லாதவருங் கண்டுணரும்படி தெளிவாகவிளக்கத் துணிந்ததைப் பற்றித் தொன்னூல் விளக்கமென விந்நூற் பெயராகிப் பிறதமிழ் நூலோர் முன்னுரைத் தோதியவற்றைத் தானுடன்படுத்தியுந் தமிழ்ப் புற நூலோர் வித்தவற்றுட் சிலதான்பொருத்தியு மீண்டொரு வழிநூலென முடித்துரைத்தா ரிவராரோ வெனின் மெய்யங் கடவுடந்த மெய்மறைநூலிற் குருக்களாகச் செல்வவிரோமை நாட்டினின் றெழுந்தண்ட முனிவருளொருவராகிய வீரமாமுனி யென்பாரெனக் கண்டுணர்க”10 என்று குறிப்பிடுகின்றார். மெய்மையைக் கண்டுணர வேண்டும் என்ற நோக்கில் கல்லாத மக்களும் எளிதில் கற்றுக் கொள்ளும்படியும், ஐந்திலக்கணங்களைச் செய்ததாகவும், முன்னர் எழுதிய நூல்களோடு ஒன்றுபட்டும், தான் சிலவற்றை அதனுட் புகுத்தியும் ஆக்கியதாகக் குறிப்பிடுவதைக் காணமுடிகிறது. எனவே தொன்னூல் விளக்கம் என்பது எளிய நடையில் அமைந்த இலக்கண நூலாகக் கொள்ளலாம். மேலும் ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் இலக்கண நூல்கள் இருப்பது போல கிறித்தவ சமயத்திற்கும் இலக்கண நூல் வேண்டும் என்ற நோக்கிலும் இந்நூலை இயற்றினார் எனக் கருதுகிறார் பெ.சுயம்பு, “முந்தைய இலக்கண நூல்களின் கருத்துக்கள் புரிதற்குக்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>



மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

கடினமானவையாக உள்ளமையால் அவற்றை எளிமையாக விளங்கும் பொருட்டு இதனைச் சுருக்க நூலாக எழுதுவதாக முனிவர் கூறுகிறார் எனினும், தொன்னூல் விளக்கம் என்ற பெயருக்கு இலக்கண விளக்கம் உந்துதலாக அமைந்தது எனின் தவறன்று. சமண, சைவ அறிஞர்களின் இலக்கண நூல்களைப் போன்று கிறித்தவ சமயத்திற்கும் ஒன்று தேவை எனும் மனவெழுச்சியும் இந்நூலை முனிவர் எழுதிடக் காரணம் எனலாம்”¹¹ என்று குறிப்பிடுகிறார். தான் பரப்ப வந்த சமயத்திற்கொரு இலக்கண நூல் வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இதைச் செய்தார் என்பதை அறிதற்கு அவருடைய வரலாற்றில் இடம் இல்லை.ஆயினும் அவ்வாறு கருததற்கு அவருடைய தமிழிலக்கண ஆர்வமும், இலக்கிய ஆர்வமும் இடம் தருகின்றன.

காப்பியம், சிற்றிலக்கியம், உரை போன்றவற்றில் கிறித்தவம் சார்ந்த செய்திகளைக் கூறினாராதலின் அவ்வாறு கருதலாம்.மேலும் தொன்னூல் விளக்கம் தமிழில் இயற்றியது போல எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகியனவற்றை கிளாவிஸ் என்னும் இலக்கண நூலாக லத்தீனில் இயற்றியுள்ளார். இந்நூலில் நன்னூல், அகப்பொருள், புறப்பொருள், காரிகை, யாப்பருங்கலம், பாட்டியல், தண்டியலங்காரம் என்ற நூல்களில் தெளிவின்றிக் காணப்படும் கருத்துக்களை ஒழுங்குபடுத்தித் தெளிவிக்கும் வகையில் எழுதியிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். கிறித்தவ மரபிற்கும் இங்குள்ள மரபிற்குமான வேறுபாடுகளை உள்வாங்கியே இலக்கணங்களை உரைக்கிறார் “சாதிபற்றி வரும் கொள்கைகளைப் பொருள் அதிகாரத்தில் எதிர்த்து எழுதியிருக்கிறார். அதே போல மங்கலப் பொருத்தம் போன்றவற்றைக் கிறித்தவக் கொள்கைக்கு புறம்பானவை என்று மறுத்தாலும் தமிழ் இலக்கணங்கள் கூறுவதால் அவர்கள் கூறியபடி எடுத்துரைப்பதாகக் கூறுகிறார்”¹² எனக் குறிக்கிறார் இராசமாணிக்கம். இவ்வாறு தமிழின் மரபையும் கிறித்தவ மரபையும் வேறுபடுத்தும் இடத்தில் வேறுபடுத்தியும், இங்கு கடைபிடிக்கும் செயல்களை கிறித்தவம் மறுத்தாலும் அவற்றை ஏற்றும் இலக்கணம் எழுதியிருக்கிறார். எனவே தான் முனிவரின் இந்நூல் ஆக்கமானது கிறித்தவ சமயத்திற்கான இலக்கண நூலாக விளங்க வேண்டும் என்பதை மனதிற்கு கொண்டு செய்யப்பட்டது எனக் கொள்ள வாய்ப்பளிக்கிறது. அவர் இயற்றிய நூல்களில் தனிச்சிறப்புடைய நூலாக இலக்கண நூல்களில் தொன்னூல் விளக்கம் விளங்குவதைக் காணமுடிகிறது.

ஐந்திலக்கண நூலாகச் செய்திருக்கிறார்.அவரே நூலுக்கு உரையும் எழுதியிருக்கிறார். இதில் மாறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் அவர் எழுதிய உரையே என்பதை பலரும் ஒப்புக்கின்றனர். எழுத்திகாரம், சொல்லதிகாரம் ஆகியன இந்நூலுள் குறிப்பிடத்தக்கனவாக அமைந்துள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்

- [1] சூ.இன்னாசி, சதுரகராதி ஆராய்ச்சி, ப.19
- [2] மேலது, ப.13
- [3] இராசமாணிக்கம், வீரமாமுனிவர் தொண்டும் புலமையும், ப.14
- [4] ச.வே.சுப்பிரமணியன், தொன்னூல் விளக்கம், ப.19
- [5] மேலது, ப.20
- [6] பெ.சுயம்பு, வீரமாமுனிவரின் சொல்லிலக்கணம், ப.11
- [7] மேலது, ப.15
- [8] இரா.இளங்குமரன், இலக்கண வரலாறு, ப.286

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>



மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

[9] மேலது, ப.381

[10] எப்.எக்ஸ்.சி.நடராசா (ப.ஆ.), வீரமாமுனிவர் இயற்றிய ஜந்திலக்கணத் தொன்னூல்
விளக்கம் மூலமும் உரையும், ப.2

[11] பெ.சுயம்பு, மு.கூ.நூ., ப.17

[12] இராசமாணிக்கம், மு.கூ.நூ., ப.183

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.



இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது